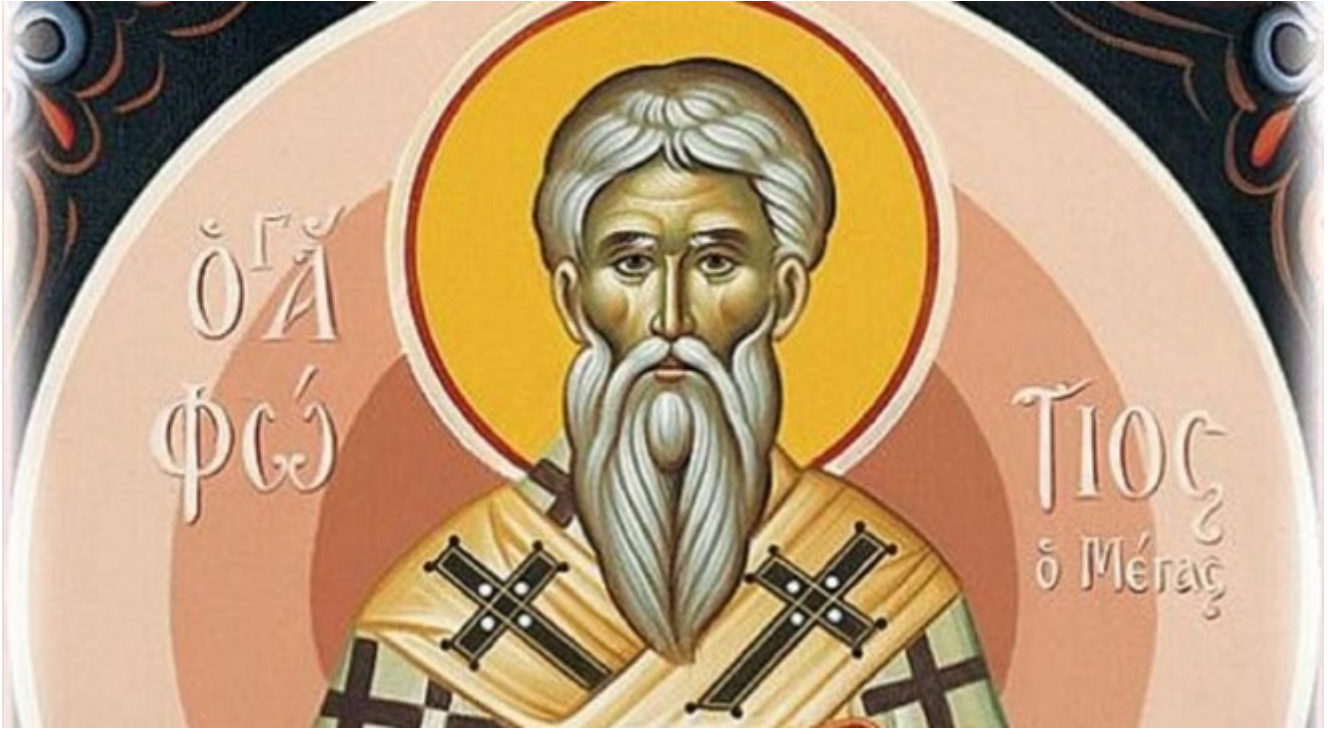

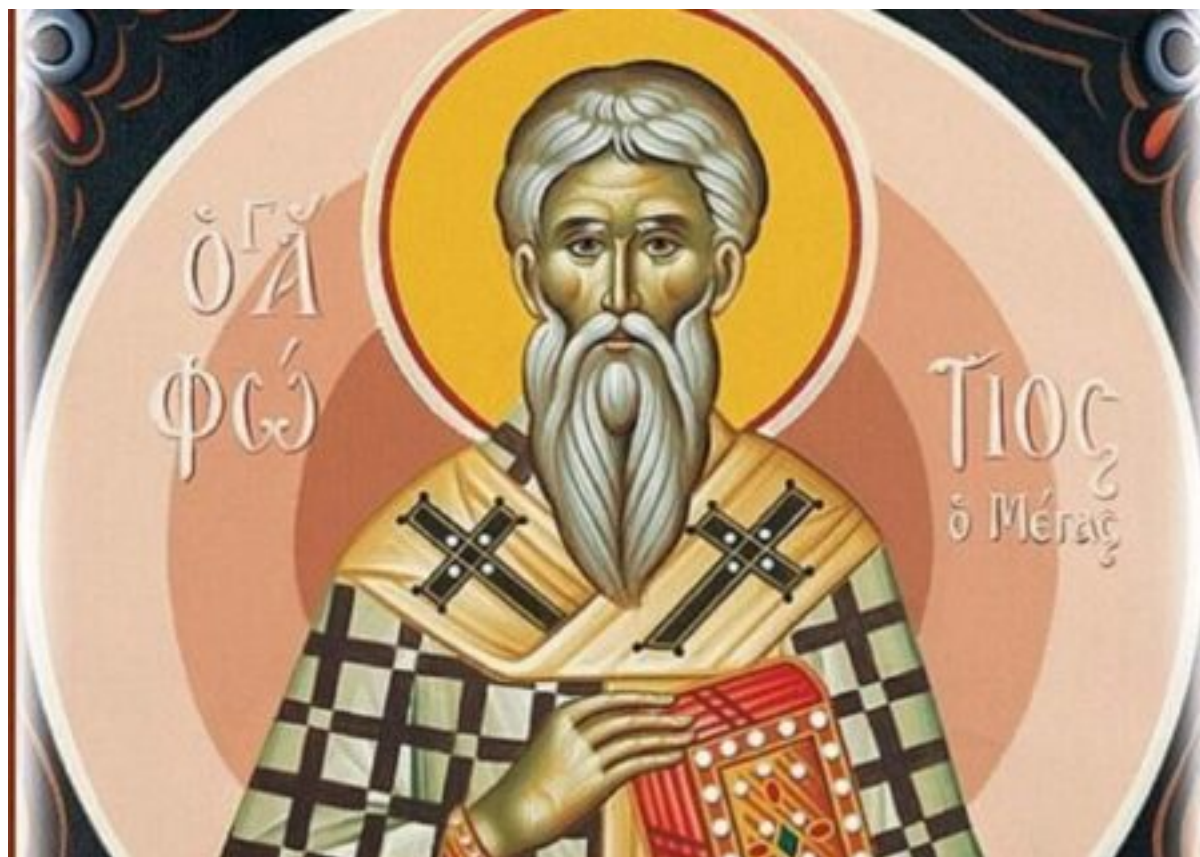
10 Μαρτίου 2023

Ο τρόπος των αρχόντων γίνεται νόμος στους υπηκόους!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Μέγας Φώτιος

Άγιος Φώτιος ο Μέγας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Φώτιος ο Μέγας

Προς τον εκλαμπρότατο και ενδοξότατο Μιχαήλ ηγεμόνα της Βουλγαρίας εκ Θεού αγαπημένο εν Κυρίω πνευματικό υιό

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=366765>

59. Όπως ένα σαθρό τείχος ακόμη κι αν μέσα του έχη λαμπρά σπίτια, ευκρασία αέρων και αφθονία αγαθών, εξευτελίζει την πόλι, έτσι και οι φαύλοι άνθρωποι που είναι στο περιβάλλον του άρχοντος διαβάλλουν και τον δικό του τρόπο· διότι όσοι λαμβάνουν πείρα της πονηρίας εκείνων, υποθέτουν ότι και ο απ' αυτούς δορυφορούμενος είναι παρόμοιος.(44)

60. Να μη επαινέσης κανενός την παρανομία, έστω κι αν φαίνεται να ευημερή δι' αυτής· διότι κι' εκείνον θα παρακινήσης περισσότερο στην κακία και εσύ ο ίδιος θ' αποδειχθής ότι ζητείς ευκαιρία για παρόμοια πράξι. Εκείνος πράγματι που εγκρίνει και τιμά αυτά που επαινεί ακαίρως, τι δεν θα κάμη, αν του δοθή τέτοια ευκαιρία;(45)

61. Ο τρόπος των αρχόντων γίνεται νόμος στους υπηκόους. Αν λοιπόν το πλήθος για όλα τα σφάλματά του αποδίδη τα αίτια στον άρχοντα, πόσο νομίζεις εσύ ότι πρέπει να επιμελήσαι της αρετής και να αγρυπνήσῃς για τα καλά έργα;

62. Κάθε πράξεως πρέπει να προηγῆται σκέψις, διότι οι απερίσκεπτες πράξεις είναι συνήθως σφαλερές και το επίτευγμά τους δικαίως θα μπορούσε να θεωρηθῆ ἔργο άλλης μάλλον αιτίας παρά της ορμῆς και περιπετειᾶς εκείνου που πολλές φορές παρατράπηκε.(46)

63. Πράγματα που δεν κατάφεραν χέρια πολλῶν και πολλές φορές, τα κατορθώνει μια βουλή και διαμιάς· γι' αυτό να προτιμάς την ευβουλία από την πολυχειρία.(47)

64. Βοηθός της προνοίας είναι η μετάνοια. Ὅσα λοιπόν διέφυγαν από εκείνη και εκπίπτουν, ας αναλάβῃ αυτή να τα διορθώσῃ και να τα περισώσῃ.

65. Ο φθόνος είναι μεγάλη αρρώστια για κάθε ψυχή, είναι όμως μεγίστη κυρίως για τους άρχοντες· διότι αυτοί κατ' ανάγκην, όσους πρόκειται να χρησιμοποιήσουν ως συνεργάτες για την ευημερία και του βίου και της πόλεως, τους βλέπουν από φθόνο ως εχθρούς λόγω της αρετής των και τους επιβουλεύονται ως αντιπάλους· τι θα ἦταν ολεθριώτερο και αφρονέστερο από αυτό;

66. Ὅσο πρέπει ν' αποφεύγωμε το φθονεῖν, τόσο πρέπει να επιδιώκωμε το φθονεῖσθαι· αυτό αρμόζει ιδιαιτέρως στον άρχοντα όπου δεν είναι εύκολο να φθάσῃ ἡ βλάβη από τους φθονερούς. Αν όμως χρειασθῆ να περιστείλῃ τον φθόνο (διότι αυτό το θηρίο είναι πολυμήχανο και παράτολμο) δεν θα αποκρουσθούν οι βολίδες του με την ελάττωσι της αρετής, αλλά με την μετριοφροσύνη, καθώς και με την μείωσι και περικοπή της επιδείξεως και πλεονεξίας στα μη αναγκαία.

67. Ὅταν κανείς κυβερνά τον εαυτό του, τότε ας νομίζῃ ότι κυβερνά αληθινά και τους υπηκόους του.(48) Διότι αυτοί, όταν ιδούν τον ηγέτη να είναι άρχων των παθῶν και κυρίαρχος των ηδονῶν, τότε από πόθο θα υποταγούν και αυτοί εκουσίως· αν όμως τον ιδούν να είναι υπόδουλος της ηδονῆς και των παθῶν, θα θεωρήσουν ανυπόφορο το να δουλεύουν σ' έναν υπόδουλο.

68. Να θεωρήσῃς ἀριστον τον δικαστή, ο οποίος καταδιώκει την φύσι του δικαίου με ταχύτητα λογισμών και όταν την πιάσῃ, την προωθεῖ με ορθότητα· ο οποίος εἶναι γρήγορος στο να εξασφαλίζῃ ἀνεσι στους αδικουμένους ἀλλὰ βραδύς στην τιμωρία των αδικούντων, ἀνώτερος χρημάτων ἀλλ' ὄχι κατώτερος ἐξουσίας, νικητῆς τῆς οργῆς ἀλλ' ὄχι αἰχμάλωτος τῆς συμπαθείας· ο οποίος κατὰ την κρίσι ως μόνη συγγένεια και φιλία και δόξα γνωρίζει την δικαιοσύνη, ως μόνη δε ἀλλοτρίωσι και ἔχθρα και ἀδοξία την ἀδικία.

69. Να μη ἀλλάξῃς καθόλου διάθεσι προς τους ομοφύλους εὐκόλα και χωρὶς εμφανή αἰτία. Διότι ἀκόμα και ἀν ὑπολανθάνουσαι ἀπ' αὐτούς αἰτίες καθιστοῦν δικαία την ἀλλαγὴν στάσεως προς αὐτούς, ὅμως ὅσοι δεν τις ἀντιλαμβάνονται, δεν θα κατηγορήσουν ἐκείνους για την ἀλλαγὴ τῆς στάσεώς σου προς αὐτούς, ἀλλὰ θα κατηγορήσουν ἐσένα για ἀσθενή και ἐπιπόλαια γνώμη.

70. Δεν στολίζει και δεν σώζει τόσο καλά τον ἀρχοντα, ἡ ἀνδρεία στον πόλεμο, ὅσο ἡ εὐνοια και ἡ φιλανθρωπία προς τους ομοφύλους. Πράγματι πολλοί, που ἐνίκησαν τους ἐχθρούς, καταστράφηκαν ἀπὸ τους δικούς τους λόγω τῆς σκληρότητός των και πολλοί, που μόλις ἀπέφυγαν τῆ σύλληψι ἀπὸ τους ἐχθρούς, διασώθηκαν ἀπὸ τους ομοφύλους, που δεν προτίμησαν οὔτε την ἴδια τῆ ζωὴ τους ἀπὸ τῆ σωτηρία του ἀρχοντος.

44. Αυτόθι 27.

45. Αυτόθι 37.

46. Ψευδο-Ἰσοκράτης, Προς Δημόνικον 34.

47. Ευριπίδης, ἀπόσπασμα 200.

48. Ἰσοκράτης, Προς Νικοκλέα 29.

Ἡ «Ἐπιστολὴ προς Βούλγαρον Ἡγεμόνα» του ἀγίου Φωτίου του Μεγάλου δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Ἐποπτεία» τον Φεβρουάριο του 1992. Εἰσαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις Παναγιώτης Κ. Χρήστου. Αναδημοσίευση ἀπὸ την ιστοσελίδα

Myriobiblos

Βιβλιοθήκη:

http://www.myriobiblos.gr/texts/greek/fotios_epistoli.html

PERMANENTLY_REMOVED